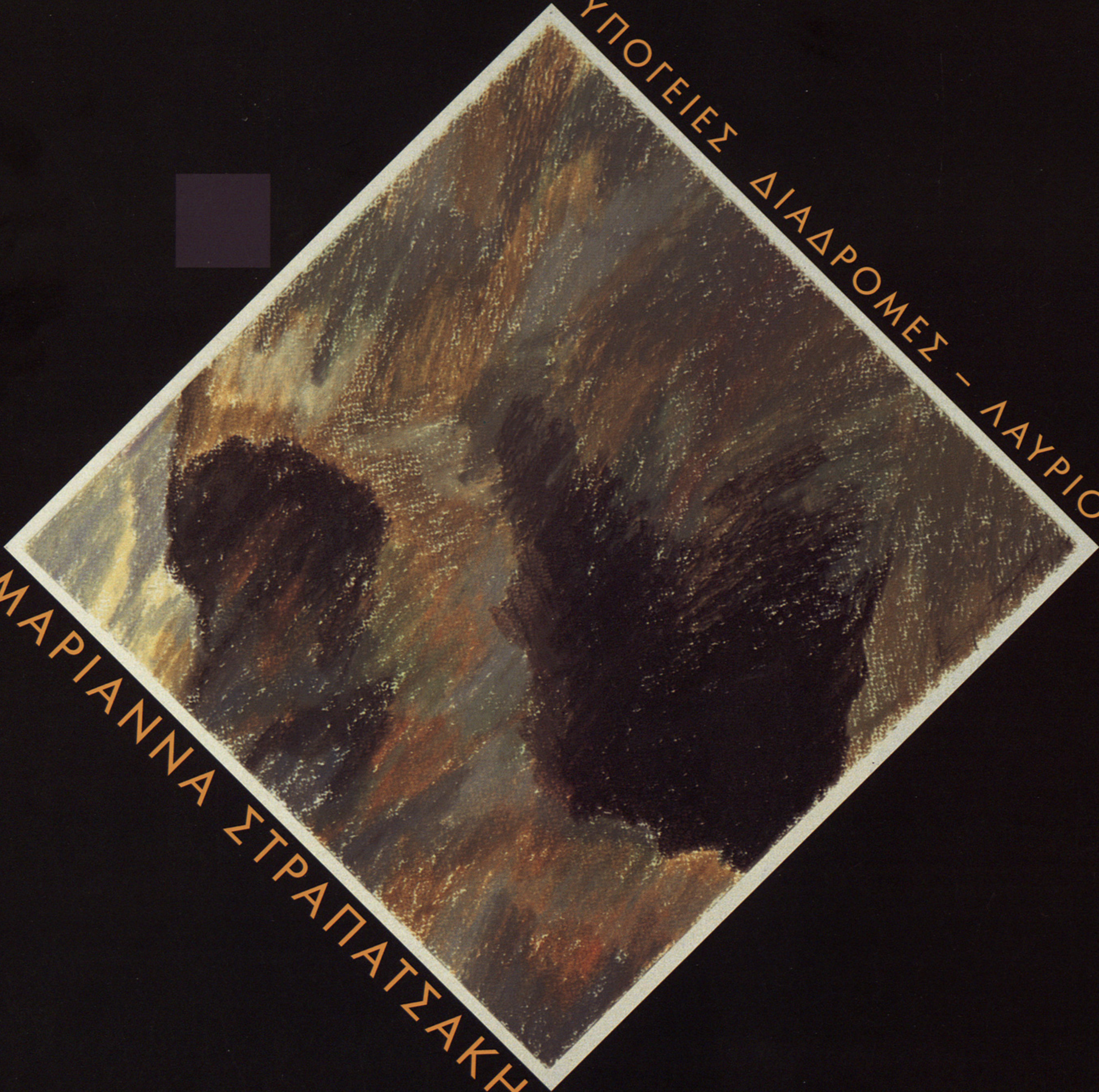


ΥΠΟΓΕΙΕΣ ΔΙΑΔΡΟΜΕΣ - ΛΑΥΡΙΟ



ΜΑΡΙΑΝΝΑ ΣΤΡΑΠΑΤΣΑΚΗ

Μια διαδρομή για την “ανάκτηση των αισθήσεων”

Με το έργο “Υπόγειες Διαδρομές - Λαύριο”, η Μαριάννα Στραπατσάκη μας παρουσιάζει το δεύτερο μέρος μιας τριλογίας εν τω γίνεσθαι. Πρωταγωνιστές στο τελευταίο της εικονοπλαστικό αφήγημα είναι η Γη και ένας από τους αρχαιότερους τόπους εκμετάλλευσής της, το Λαύριο. Τα διορύγματα που διανοίχτηκαν μέσα στο στέρεο σώμα της γης, οι κοιλότητες που χάσκουν, η υπόγεια ζωή που χθόνια αλλά θαυμαστά εξελίσσεται κρυμμένη κάτω από τα πόδια μας και κάτω από το φως του Ήλιου, αποτέλεσε το πεδίο που περιπλανήθηκε ανήσυχα η όρασή της, τα τελευταία τρία περίπου χρόνια.

Το πρώτο μέρος της τριλογίας της, αντίθετα αναφερότανε στο υδάτινο στοιχείο και συνέδεε την πράξη της δημιουργίας με το φυσικό χώρο του Μεσογειακού πολιτισμού, τη θάλασσα. Σ’ εκείνη την “κοσμογονική” αναπαράσταση, που πραγματοποίησε με μέσα το βίντεο, το νερό, τις κολώνες από πλκεξιγλας και τις ανοξειδώτες λαμαρίνες, όλα τα στοιχεία ήτανε συγκεντρωμένα σε μία κατασκευή μέσα στον χώρο. Υλικά, τεχνικές, εικόνα και γραφή συγχωνεύονταν με τους κεντρικούς ήρωες εκείνης της αφήγησης, που ήτανε το ύδωρ και ο Ναός της Αφαίας Αθηνάς στην Αίγινα. Στην ιδιαίτερα ευαίσθητη ανάγνωση του έργου, που έφερε τον τίτλο “Τα Φαντάσματα της Μεσογείου ή οι Αντικατοπτρισμοί του παρελθόντος”, γραμμένη από τον ιστορικό τέχνης, **Αντρέα Ιωαννίδη**, το 1989, υπογραμμιζότανε η συνεχής μετακίνηση της αντίληψης της έννοιας της δημιουργίας από την “κατάλυση” των μορφών και των ιστορικών τους αναφορών στην “αποκατάσταση” τους. Η ιστορία και η εικόνα του αρχαίου ναού ξαναβαπτίζοντανε, με το έργο της Στραπατσάκη, μέσα στο υδάτινο στοιχείο του ευρύτερου φυσικού και πολιτισμικού τοπίου, δίδοντας γέννηση σε μια νέα αφήγηση περί της ενότητας της Φύσης με την Τέχνη.

Σήμερα, η Μαριάννα Στραπατσάκη συνεχίζει να αντικρύζει και να διερευνά αυτήν την ίδια διπολική ενότητα, Φύση-Τέχνη. Στον ορυκτό κόσμο, που φυλάσσεται στη “μήτρα” της Γης, η κίνηση του υδάτινου στοιχείου αναπαρίσταται σε σταθεροποιημένη μορφή. Μέσα σε αυτόν τον στέρεο χώρο, ο άνθρωπος από αιώνες, άρχισε να χτίζει τις διαδρομές ενός τεχνητού κόσμου, που έμελαν να διανοίξουν και να στερεώσουν τους μελλοντικούς δρόμους και τις στέρεες δομές της βιομηχανικής εποχής, καταλήγοντας στο σημείο της αλόγιστης εκμετάλλευσης του υλικού πλούτου που του παρείχε η Φύση. Σε εκείνο το ιστορικό σημείο, Φύση και Τεχνική διαχωρίστηκαν.

Μέσα σε αυτήν την θαμμένη ιστορία, η Στραπατσάκη ξαναπερπατά ανάμεσα στα στοιχεία της Φύσης και τα υπολείματα μιας νεκρωμένης ζωής, καθοδηγούμενη από μία εξερευνητική σχεδόν περιέργεια. Κι έτσι, αναπόφευκτα, ο καλλιτέχνης και η πράξη της αναπαράστασης διασταυρώνονται με ορισμένες πορείες στην ιστορία της ερμηνείας του κόσμου.

Ύστερα από την παρατήρησή του υδάτινου στοιχείου και της ρευστότητας, που σα φυσική κατάσταση ενυπάρχει στο σώμα και αντανακλάται στη διανοητική λειτουργία του ανθρώπου, η μεταστροφή του ματιού της στα στέρεα τοιχώματα της γήινης ενδοχώρας, την φέρει αντιμέτωπη με την αντίληψη της σταθεροποιημένης δομής των πραγμάτων, της σκέψης, της μορφής του λόγου. Η περιπλάνησή της στην περιοχή όπου η Φύση διαβάζεται μέσα από την αέναη ροή της αλλά και από τις αποκρυσταλλωμένες αποτυπώσεις της ίδιας ροής, αναπόφευκτα οδηγεί τη σκέψη και στις διόδους του πνεύματος, όπως διανοίχτηκαν από τον ηρακλεισμό στον στικισμό. Στην ιστορία του πολιτισμού, αυτές όπως και άλλες οπτικές του κόσμου αποτέλεσαν τα σταθερά σημεία αναφοράς πολλαπλών προσεγγίσεων. Για την τέχνη, αντιπροσωπύσαν, κατά περιόδους τα αντικείμενα νέων ερμηνειών. Ο καλλιτέχνης, σταθεροποιώντας το μάτι και εστιάζοντας την προσοχή σε μια συγκεκριμένη όψη του κόσμου, αναζητά να την αποκρυσταλλώσει σε κάποια γραφή, σε κάποια ξεκάθαρη δομή και τεχνική, που όμως, πέρα από την εκφραστική τους ιδιότητα, αποδίδουν την αντίληψη του κόσμου συναρτημένη με μια δεδομένη ιστορική σκοπιά.

Αλλά το έργο “Υπόγειες Διαδρομές - Λαύριο”, σχεδιασμένο, ζωγραφισμένο, γυρισμένο την τελευταία δεκαετία του 20ού αιώνα αρνείται συστηματικά να σταθεροποιήσει τη σκοπιά, να απομονωθεί σε μια τεχνική, να ολοκληρωθεί σε μία μόνο γραφή ή να υπογραμμίσει την υπεροχή μίας μόνο δομής του εικαστικού λόγου. Η εικόνα του ίδιου θέματος αποδίδεται ταυτόχρονα μέσα από διαφορετικά τεχνικά μέσα καταγραφής και έκφρασης. Αρχικά, μια σειρά από παστέλ σε χαρτί μεταφέρει εντυπώσεις από τις εικόνες που συνάντησε η ίδια η καλλιτέχνης μέσα στις σκοτεινές στοές του Λαυρίου. Με το βίντεο, στη συνέχεια, τα ίδια στοιχεία καταγράφονται αποσπασματικά, συγχωνεύονται, μεταμορφώνουν την ολική εικόνα. Και, παράλληλα, πάνω στις κατοπτρίζουσες επιφάνειες των ανοξειδωτών ελασμάτων, πάνω στο επεξεργασμένο μέταλλευμα, σχεδιάζεται η διαδρομή της ελεύθερης χειρονομίας του καλλιτέχνη. Η μία εικόνα εισχωρεί μέσα στην άλλη οπτικά και, ταυτόχρονα, ο ένας χρόνος αντικατοπτρίζεται στον άλλο, μέσα στο χώρο όπου το έργο, αφιερωμένο στις υπόγειες διαδρομές του Λαυρίου, εκτίθεται.

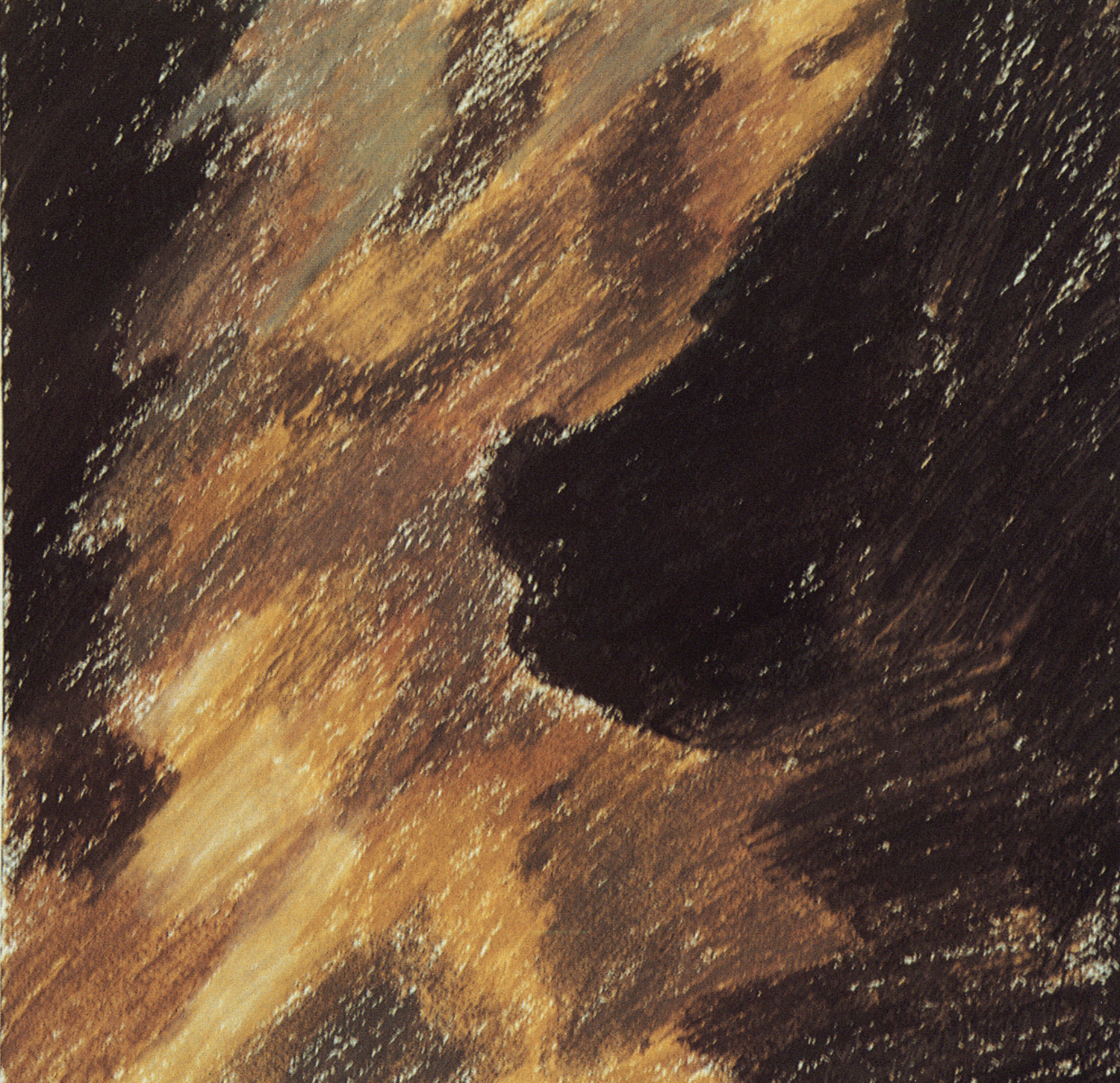
Η πρόθεση διάφορων τεχνικών μετάπλασης ενός κοινού θέματος παρατήρησης, φανερώνει την καλλιτέχνη ασυμβίβαστη με όποια απόλυτη ή δογματική θεωρία της ιστορίας και της αισθητικής της τέχνης. Η τέχνη ταυτίζεται με την τεχνική, με την έννοια του αδιαίρετου μεταξύ της ζωής και του έργου. Τέχνη και καλλιτέχνης δηλώνονται ως οι κληρονόμοι πολλαπλών τεχνών και τεχνικών γνώσεων, αλλά και σαν η σταθερή ενεργός δύναμις, που δραστηριοποιεί την όραση και τη νόηση προς μία μη-στατική αντίληψη του κόσμου. Κάθε διαφορετική γραφή αντλεί από τα έγκατα της γης και μιαν άλλη όψη της, ενώ, ταυτόχρονα, φαίνεται να εξορύσσει μέσα από τα βάθη της ψυχής του καλλιτέχνη και μια καινούργια λέξη για αυτό που παρατηρηθεί.

Η Μαριάννα Στραπατσάκη φαίνεται να υιοθετεί αυτήν την μέθοδο σα μιαν αναγκαία γι’ αυτήν πράξη, προκειμένου η εργασία της απεικόνισης να μην ταυτιστεί τελεολογικά με το αισθητικό της μονάχα προϊόν. Το έργο της τέχνης μιλά, αντίθετα, για τη διαδικασία της παρατήρησης σαν μια πράξη εξόρυξης ενός πλούτου εννοιών και εικόνων, που έγκειται στο βάθος, κάτω από κάθε επίπεδο και γραμμική μορφή πληροφόρησης. Μ’ ένα αυδόρμητο, σχεδόν ερωτικό πάθος, η Μαριάννα Στραπατσάκη δεισδύει μέσα στα στοιχεία της φύσης, μέσα στη θάλασσα, μέσα στη γη, μέσα στις δομές του πολιτισμού, μέσα στην εικόνα της τέχνης για να μας κάνει να “ανακτήσουμε τις αισθήσεις μας”, όπως διορατικά είχε παρατηρήσει το 1964 η Susan Sontag αναφορικά με τη γλώσσα της τέχνης και την ανάγνωσή της στο σύγχρονο πολιτισμό.

Γι αυτό, πριν δηλώσουμε την υπεροχή μιας “νέας” οπτικής του κόσμου, μιας “νέας” ανάγνωσης της τέχνης, ας διερευνήσουμε αν ξέρουμε και μπορούμε “να βλέπουμε περισσότερο, να ακούμε περισσότερο, να νοιώθουμε περισσότερο”*. Η πορεία της Μαριάννα Στραπατσάκη κεντρίζει την ευαισθησία προς αυτήν την αναζήτηση. Απέναντι σε αυτήν την κατεύθυνση, πράγματι περιττεύει η ερμηνεία και η όραση και γραφή επανακτούν την ισχύ τους ως καθαρά δημιουργικές πράξεις.

* (Susan Sontag, *Against Interpretation* 1964).

* Η Έφη Στρούζα είναι μέλος του Ελληνικού Τμήματος της AICA.



Γεννήθηκε στην Αθήνα το 1947. Ζει και εργάζεται στην Αθήνα και στο Παρίσι.
1967 Αθηναικό Τεχνολογικό Ινστιτούτο. Δίπλωμα Διακόσμησης Εσωτερικού Χώρου, Αθήνα. 1969 Υποτροφία για πέντε χρόνια της Ακαδημίας Αθηνών για σπουδές ζωγραφικής στο Παρίσι. 1972 Δίπλωμα Ζωγραφικής από την École Nationale Supérieure des Beaux Arts, Atelier Pierre Matthey. 1974 Certificat Σχεδίου από την E. N. S. B. A. Atelier M. Gili. Certificat της Ιστορίας της Τέχνης από την École du Louvre. 1979 Licence Πλαστικών Τεχνών από το Πανεπιστήμιο Paris I. Sorbonne.

ΜΑΡΙΑΝΝΑ ΣΤΡΑΠΑΤΣΑΚΗ

Ατομικές Εκθέσεις

1975 Γκαλερί "Maison des Beaux Arts". Λάδια. Παρίσι. 1977 Γκαλερί "Το μαγαζί". Παστέλ και Σχέδια. Τήνος. 1978 Γκαλερί "Το μαγαζί". Ακουαρέλες. Τήνος. 1980 Γκαλερί "Στούντιο Τέχνης". Ακρυλικά, Μουσική Γ. Κουρουπού. Αθήνα. 1981 Γαλλικό Ινστιτούτο Θεσσαλονίκης. Ακρυλικά. 1984 "Μέδουσα Αίδουσα Τέχνης". Ανοξείδωτη λαμαρίνα και παστέλ. Αθήνα. Γερμανικό Ινστιτούτο Αθηνών. Ανοξείδωτη λαμαρίνα και παστέλ. 1985 Γερμανικό Ινστιτούτο Αθηνών. Φεστιβάλ "ΠΡΑΞΙΣ '85". Εγκατάσταση Βίντεο. 1988 Southeastern's Metropolitan Center. Αθήνα. 1989 10ο Διεθνές Φεστιβάλ Montpellier. Εγκατάσταση Βίντεο. Cave Dumière, Guebwiller. Εγκατάσταση Βίντεο. 1990 "Αίδουσα Τέχνης Μέδουσα". Ανοξείδωτη λαμαρίνα-Παστέλ. Αθήνα. Γαλλικό Ινστιτούτο Αθηνών. Βίντεο Εγκατάσταση. Γαλλικό Ινστιτούτο Θεσσαλονίκης. Βίντεο Εγκατάσταση. Δημοτική Πινακοθήκη Ρόδου. Βίντεο Εγκατάσταση. Musée d'Art Moderne et d'Art Contemporaine. Νίκαια. 1991 Γκαλερί "ΔΙΜΙΤΟ". Ακουαρέλες. Ρέθυμνο. 1993 "Auberge de France" Βίντεο-εγκατάσταση. Ρόδος. 1994 "ΒΥΖΑΝΤΙΟ". Ζωγραφικά έργα σε ανοξείδωτη λαμαρίνα. Βίντεο Εγκατάσταση. Βενετσιάνικες Αποθήκες, Κέρκυρα. 1995 "ΒΥΖΑΝΤΙΟ". Μουσείο Μοντέρνας Τέχνης του San Diego. Χιλή. 1997 "Μέδουσα Αίδουσα Τέχνης". Βίντεο Εγκατάσταση, ζωγραφικά έργα σε ανοξείδωτη λαμαρίνα. Αθήνα. Ίδρυμα Ελληνικού Πολιτισμού. Βίντεο Εγκατάσταση. Βερολίνο.

Ομαδικές Εκθέσεις

1971 Salon des artistes Francais. Paris. 1972 Exposition du groupe de l'Atelier de Pierre Matthey. Paris. 1973 9ème Prix de la Cote d'Azur. Τιμητική διάκριση. 12η Πανελλήνια Έκθεση. Αθήνα. Exposition du groupe de l'Atelier de Pierre Matthey. Paris. Salon International Paris-Sud. Paris. 1975 Ομαδική Έκθεση Ελλήνων Καλλιτεχνών στο Ελληνικό Μορφωτικό Κέντρο στο Παρίσι. 1976 Cinq artistes a la Cité Internationale des Arts. Paris. 1979 "Feminie dialogue 1979" UNESCO. Paris. Ομαδική, "Καλοκαίρι '79". Τήνος. 1980 Ομαδική "Στούντιο Τέχνης". Αθήνα. 1981 Τέσσερις Έλληνες καλλιτέχνες. "Γκαλερί Συμβολή". Αθήνα. 1984 "ART FAIR 84". Αθήνα. "Μορφολογικές αναμνήσεις-συσσωρεύσεις". Γαλλικό Ινστιτούτο Αθηνών. 1986 "Γκαλερί F". Ντοκουμέντο. Βίντεο-Τέχνη. Αθήνα. Studio Videograph. Βίντεο-Τέχνη. Θεσσαλονίκη. "Βαφοπούλειο Ίδρυμα". Βίντεο-Τέχνη. Θεσσαλονίκη. 1987 "Εκδοχές χώρου". Αθήνα. 28ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου & Βίντεο. Θεσσαλονίκη. "Τέχνη και Περιβάλλον". Ηράκλειο. "Φεστιβάλ Βίντεο". Γαλλικό Ινστιτούτο Αθηνών. 1988 European Media Art Festival, Osnabruck. "17 + 1", Δημοτική Πινακοθήκη - Γκαλερί "Μέδουσα". Αθήνα. 1989 Κέντρο Σύγχρονης Τέχνης, Ιλεάνα Τούντα. Αθήνα. Πανόραμα Σύγχρονης Ελληνικής Τέχνης, Τέχνη & Τεχνολογία. Καλαμάτα. 4ο Διεθνές Φεστιβάλ Πάτρας, Εβδομάδα Τέχνης & Τεχνολογίας. 1990 1η Διεθνής Συνάντηση Φεστιβάλ Βίντεο, Αθήνα. 2η Μπιενάλε Κωνσταντινούπολης. 1992 "Μεταμορφώσεις του Μοντέρνου". Εθνική Πινακοθήκη. Αθήνα. 1993 "Βίντεο Τέχνη". Ηράκλειο. Αίδουσα Τέχνης "ΑΡΙΑ". Κεφαλλονιά. "Raportama Europeo del Videoarte". Μαδρίτη. "Ευρωμετρική". Ευγενίδειο Ίδρυμα. Κ. Ε. Τ. Ε. 1994 Roma-Europa. Rome. 1996 "Αίδουσα Τέχνης Μέδουσα". Ξενοδοχείο Αστήρ Πάρου. Πάρος "Γκαλερί Φούρνος". Βίντεο-Τέχνη. Αθήνα. 1997 Κέντρο Σύγχρονης Τέχνης Ρεθύμνου. Βίντεο Εγκατάσταση, ζωγραφικά έργα σε ανοξείδωτη λαμαρίνα, Ρέθυμνο.

Δημοσιεύσεις και παρουσιάσεις

1973 Εφημερίδα "Nice Matin", "Cannes Midi". 1975 "ΤΑ ΝΕΑ". 1977 "Κυκλαδίτικο Φως". "Τήνος". 1978 "Κυκλαδίτικο Φως". "Λεξικό Ελλήνων Ζωγράφων και Χαρακτών", εκδ. ΜΕΛΙΣΣΑ, τ. 4, σ. 505, 506, 415. 1980 Τηλεόραση ΕΡΤ II. ΕΡΤ I, εκπομπή Μ. Καραβία. Ραδιόφωνο ΕΡΤ II. 1981 ΕΡΤ II Εφημερίδα "Θεσσαλονίκη". Περιοδικό "VIPS". 1984 Περιοδικό "Συλλογές". "Συλλεκτικός Κόσμος". "Συλλογές", "Εικαστικά" Α. Ιωαννίδης, Κ. Σταυρόπουλος. "Εργαστήρι". Τηλεόραση ΕΡΤ I, εκπομπή Μ. Καραβία, κείμενο Μ. Μαυρομάτη για την έκθεση "Μορφοπλαστικές αναλύσεις-συσσωρεύσεις". 1985 ΕΡΤ II. Εφημερίδα "Καθημερινή", Ντόρα Ηλιοπούλου-Ρογκάν. "ΤΟ ΒΗΜΑ". "ΤΑ ΝΕΑ". ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ. "ΤΟ ΒΗΜΑ". Περιοδικό "Πολιτεία", Αθηνά Σχινά. "ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ". "ΓΥΝΑΙΚΑ". Περιοδικά "ΡΑΔΙΟΤΗΛΕΟΡΑΣΗ". "ΚΑΙ". "ΕΙΚΟΝΕΣ", Μ. Κοτζαμάνη. Τηλεόραση ΕΡΤ II, εκπομπή "ΠΕΡΙΣΚΟΠΙΟ". Ραδιόφωνο ΕΡΤ II, Πέπη Ρηγοπούλου. 1986 Περιοδικό "Διπλή Εικόνα", TV + VIDEO. "Το Τέταρτο". 1989 Κείμενο Ανδρέα Ιωαννίδη για τον κατάλογο της βίντεο-εγκατάστασης. "Τα Φαντάσματα της Μεσογείου", Εφημερίδα "REG/ART", Marie France Avril, "MIDI LIBRE", Lise Ott, "LA CROIX DU MIDI", Dernières nouvelles d'Alsace", Serge Hartmann. "ΤΟ ΒΗΜΑ". "LA GAZETTE", Jocelyne-G. Nolfier. Περιοδικό "ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ", Φρίντα Μπιούμπι. "ΕΝΑ", Νίκος Σταδούλης. 1990 Εφημερίδα "ΤΟ ΒΗΜΑ". "ΤΑ ΝΕΑ", Χάρης Καμπουρίδης, "ΤΑ ΝΕΑ", Π. Κατημερτζή. "ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ", Μαρία Μαραγκού. "Η ΕΠΟΧΗ", Αθηνά Σχινά. "ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ", Ντόρα Ηλιοπούλου-Ρογκάν. Εφημερίδα "ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ", Σοφία Καζάζη. Περιοδικό "ELLE", Μαρία Μαραγκού. "ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ", Πέγκυ Κουνενάκη. "Γυναίκα", Κατερίνα Παπαγεωργίου. "The Athenian". "ΚΛΙΚ". "ANT I", Αλέξανδρος Ξύδης. "ΤΟ ΤΡΑΜ", Σοφία Καζάζη. Τηλεόραση ΕΤII, Εκπομπή "ΕΙΚΑΣΤΙΚΗ ΠΕΡΙΠΛΑΝΗΣΗ", σκην. Μπάμπης Πλαϊτάκης. Εκπομπή "Τα Χρώματα". 1993 Περιοδικό "Videocamera", Χρ. Μπρασούλης. Τηλεόραση TV4, Ρόδος, Ελ. Μοράβια. TV7, Ρόδος, Θ. Θεοδώρου. Ραδιόφωνο "Νέο Ραδιόφωνο" Ρόδου, Σ. Διαμαντής. Εφημερίδα "Η δημοκρατική της Ρόδου", Αρ. Μισούλης. "Η Ροδιακή", Παράσχος Παρασός. "Η Ροδιακή", Παράσχος Παρασός, Τηλεόραση ΕΤ2, "ΚΑΛΕΙΔΟΣΚΟΠΙΟ". 1994 Εφημερίδα "ΤΑ ΝΕΑ", Π. Κατημερτζή. "ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ". 1995 Εφημερίδα "ΤΑ ΝΕΑ", Π. Κατημερτζή. "ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ", Μαρία Μαραγκού. "ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ". Περιοδικό "Votre Beauté", Μαρία Ευραιμίδα. Περιοδικό "Στιγμές", "50 Νέοι Κρητικοί καλλιτέχνες". 1996 Περιοδικό "ARTI" No 31. 1997 Βίντεο-περιοδικό ARTos.

Συνεργάτες για το Βίντεο

Ιδέα-εκτέλεση: Μαριάννα Στραπατσάκη
Φωτογραφία: Κώστας Δεληγιάννης
Μουσική: Χάρης Ξανθουδάκης
Μονταζ-Ειδικά εφέ: Μάκης Φάρος

Συμπαράγωγή: Μαριάννα Στραπατσάκη,
Studio EIKONA, Κώστας Δεληγιάννης
C Μαριάννα Στραπατσάκη, Αθήνα 1996

Ευχαριστώ για την συμπαράστασή τους:

Άννα Λαμπράκη, Ανδρέα Ιωαννίδη,
Έφη Στρούζα, Κώστα Πόγκα, Δημήτρης
Μόρογλου, Βαγγέλη Απέργη,
Γιάννη Λασηθιωτάκη, Θεόδωρο Γεωργάτο.

Τα γυρίσματα των ορυκτών έγιναν στο
Ορυκτολογικό Μουσείο Λαυρίου.

Χορηγοί καταλόγου & αφίσας:

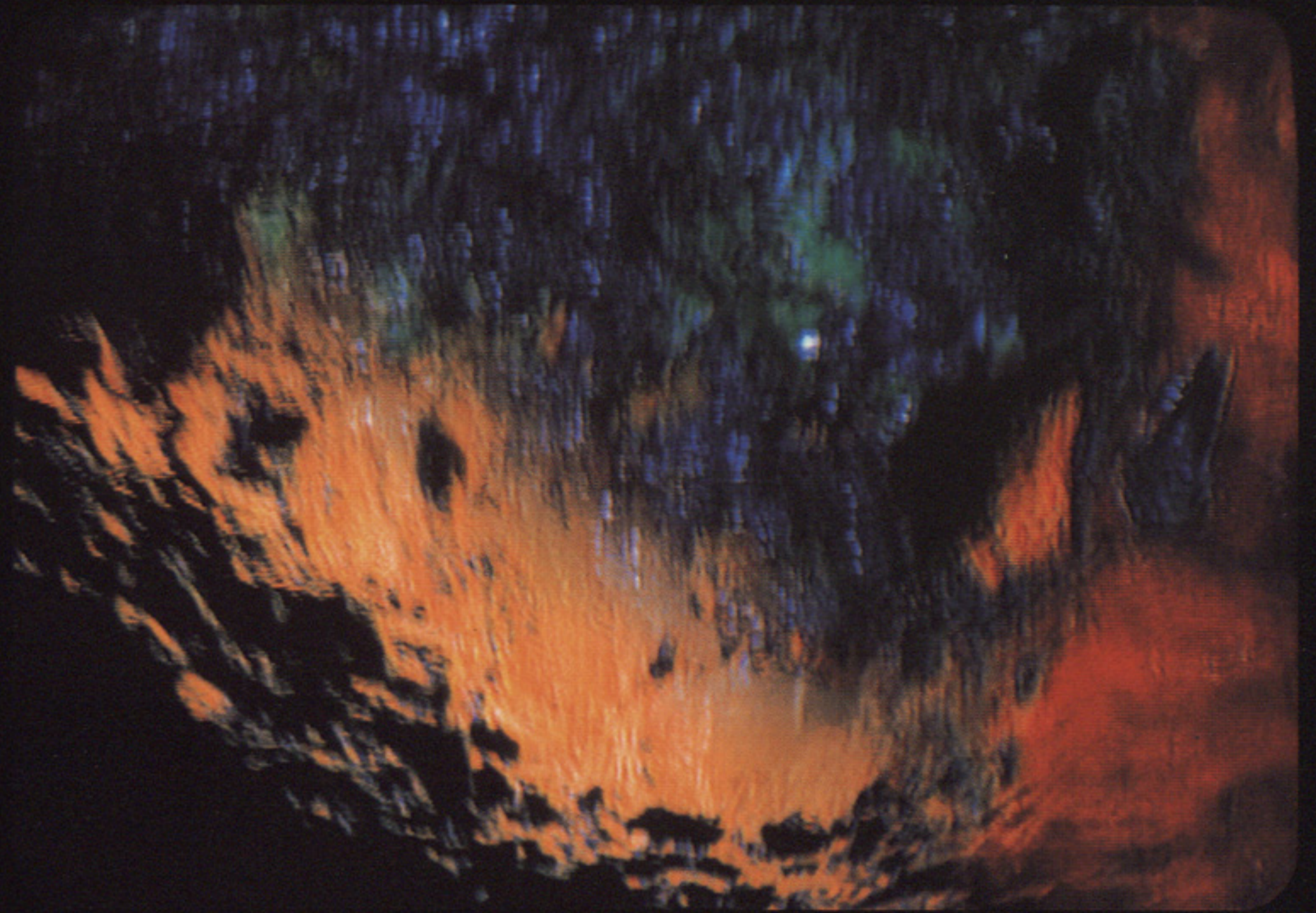
Διαχωρισμοί-Φωτοσύνθεση:
TEXT & COLOR Ε.Π.Ε.
Εκτύπωση: LINORA Ε.Π.Ε.

ΜΕΔΟΥΣΑ ΑΙΘΟΥΣΑ ΤΕΧΝΗΣ

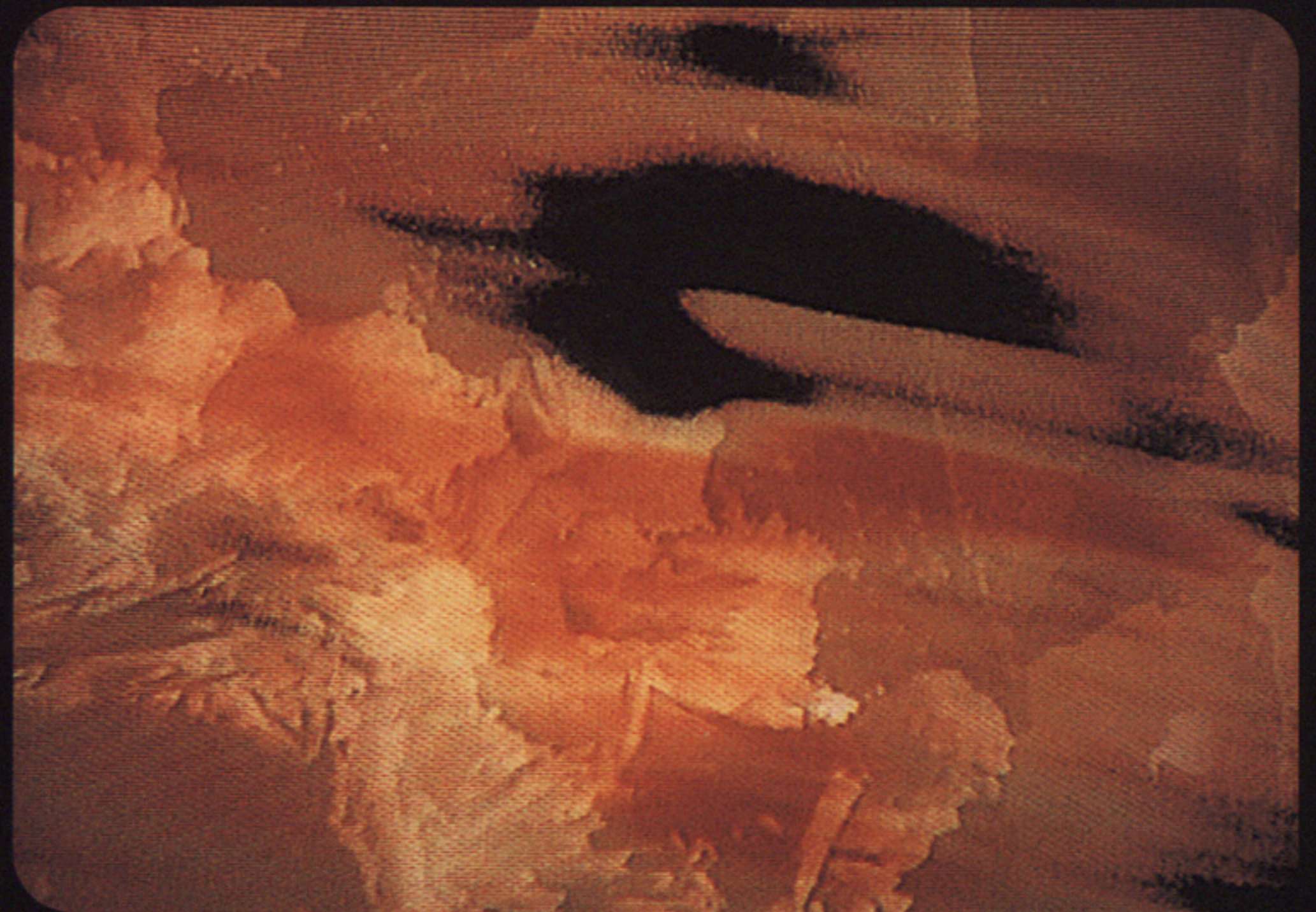
Ξενοκράτους 7, 106 37 ΑΘΗΝΑ
Τηλ. 7244 552, FAX: 7223 605

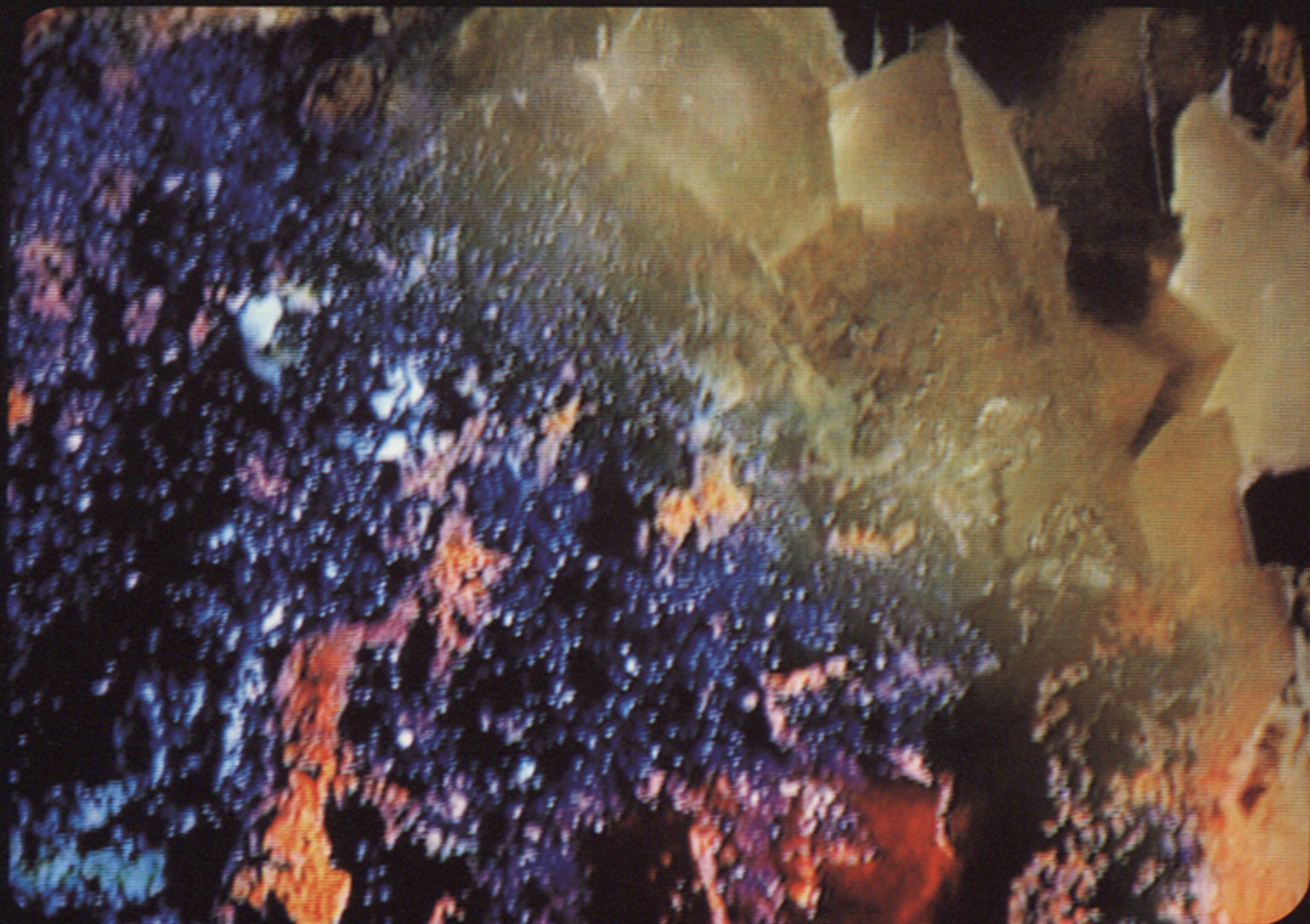
Έργα της βρίσκονται στην Ελλάδα: στο
Υπουργείο Πολιτισμού, στην Εθνική
Πινακοθήκη, στο Μουσείο Μοντέρνας
Τέχνης Ελίζας και Βασίλη Γουλανδρή,
στη συλλογή Χάρη Αντωνίου, στη συλλογή
Περικλή Σαχίνη. Στη συλλογή Κ. Φιξ
στην Αυστρία, και σε συλλογές στη Γαλλία,
Ελβετία και Ηνωμένες Πολιτείες, στη
συλλογή Τ. Καραβία (Νέα Υόρκη). Στη
Δημοτική Πινακοθήκη Ρόδου, στο
Κέντρο Σύγχρονης Τέχνης Ρεθύμνου, στο
Δήμο Ρόδου.

Διευθύνσεις: Σεργίου Πατριάρχου 20, Αθήνα
114 71, τηλ. 3645 412, Fax: 3219 957.
20 rue Henri Barbusse, 75005 Paris, France,
tel. 43295390.



ΕΙΚΟΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΒΙΝΤΕΟ, ΤΗΣ ΒΙΝΤΕΟ-ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ "ΥΠΟΓΕΙΕΣ ΔΙΑΔΡΟΜΕΣ-ΛΑΥΡΙΟ" 1996





ΕΙΚΟΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΒΙΝΤΕΟ, ΤΗΣ ΒΙΝΤΕΟ-ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ "ΥΠΟΓΕΙΕΣ ΔΙΑΔΡΟΜΕΣ-ΛΑΥΡΙΟ" 1996

